

afvigende Anskuelse gældende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Tinget var bundet til Valglisten eller ej, og man er saa ved forskellige Lejligheder kommen til forskellige Resultater. Men det, jeg har fremhævet, er, at det ærede Medlem, som er Ordfører for Afdelingen, ved de tidligere Lejligheder har stillet sig paa det Standpunkt, som jeg anser for det rigtige, nemlig, at naar der ikke er saadanne Fejl, som maa siges at være Forfalskninger, og som gælde Valglisten som Helhed og gøre dem ubrugelige, har Tinget at følge Valglisten som Grundlag ved sin Afgørelse.

Af de tre Tilfælde, det ærede Medlem nu nævnedes, har jeg haft Lejlighed til at se Valget i Nyborg omtalt før. Jeg tænker mig, at det ærede Medlem sigter til Valget i 1878. Det omtalte det ærede Medlem ved denne Lejlighed i 1892, hvor han beskæftigede sig med hele Spørgsmaalet, og der fremhævede han netop, at dette var et Tilfælde af en ganske særlig Karakter, idet det var en meget grov Fejl ved Valglisten, Sagen drejede sig om, og han tog derfor ikke Hensyn til det ved den almindelige Bedømmelse af Spørgsmaalet, men anførte talrige andre Eksempler, som talte til Fordel for den Opfattelse, han den Gang hævdede, og som jeg nu hævder. Han anførte blandt disse talrige Udtalelser ogsaa en Udtalelse af Christen Berg, hvor Christen Berg efter at have forfægtet det samme Standpunkt munder ud i følgende Sætninger overfor Modstanderne: „Konsekvensen vil altsaa blive, at den Undersøgelse og Berigtigelse af Valglisten, som ifølge Valgloven ere henlagte til forskellige Myndigheder, vilde blive overførte til Folketinget. Man kunde være gaaet denne Vej i Valgloven, men man var ikke gaaet den“. Jeg haaber da, at det reelle Standpunkt, som her er indtaget af det ærede Medlem tidligere, og som er indtaget fra vor Side i dette Tilfælde, ogsaa vil blive fulgt ved den Afgørelse, Tinget nu kommer til at træffe i den kommende Tid med Hensyn til Valglisten. Hvis man gaar over til det modsatte Standpunkt, som undtagelsesvis er trængt igennem her i Tilfælde af særlig Karakter, vil man sprede Usikkerhed og Forvirring overfor det hele og dog intet opnaa, idet Afstemningen alligevel skal foregaa efter de samme Lister, saaledes som det ærede Medlem i sin Tid med Rette bemærkede.

Det ærede Medlem har et Par Gange sagt, at han ved tidligere Lejligheder er bleven stemt over af Tinget, og at der

derved er skabt en ny Praksis. Jeg maa dog sige, at i dette Tilfælde sejrede det ærede Medlem her i Tinget med 60 Stemmer mod 29, og jeg tror, at naar Tinget har taget forskellige Beslutninger i den Slags Sager, kan der ikke tales om en fast Praksis, saa kan man i alt Fald ikke tage det enkelte Tilfælde, som maaske falder sidst, til Rettesnor, men man maa tage hele den lange Række Tilfælde, hvis man vil tale om Praksis, og saa kan man gaa ud fra dette. Men rimeligst og rigtigst er det at gaa ud fra det, som der er Fornuft og Mening i, og der glæder jeg mig ved at være i Overensstemmelse med det ærede Medlems tidligere Opfattelse, og jeg haaber, at det i Virkeligheden ved hans nærmere Overvejelse af Sagen vil vise sig, at det er hans nuværende Opfattelse. Saa vidt jeg forstaaer, har han ikke udtalt sig direkte imod den endnu.

Hammerich: Jeg skal ikke blande mig meget i Forhandlingerne om, hvorledes man skal stille sig til Flertallets Forslag. Jeg er ikke i Tvivl om, at der er foregaaet saa store og saa mange Uregelmæssigheder ved dette Valg, at der overhovedet Grund til at underkaste et Valg en nærmere Prøvelse, er der Grund til det i dette Tilfælde. Men overfor den Betragtning, at Valglisten overfor Rigsdagen skulle være noget, der ikke maa røres ved — hvilket synes at blive gjort stærkt gældende af Indenrigsministeren — vil jeg dog tillade mig at gøre Forskel paa de Afvigelser paa Valglisten, der nærme sig det kriminelle, og dem, der derimod ikke ere saa graverende, f. Eks., at en Mand, som burde være paa Valglisten, er gleden ud af dem. Det er noget, som man kan beklage, men det har Manden ogsaa kunnet kontrolere, det er hans egen Skyld. Men naar der paa Valglisten findes Folk, som have haft Fattigunderstøttelse, som ikke have boet i Kommunen, som overhovedet ikke havde Ret til at være der, som ikke havde Alderen o. s. v. — det er noget, som ikke bliver opdaget af de vedkommende, eller rettere sagt, de vide det maaske, men de gøre ikke Indvendinger derimod — i saa stort Maal, at Stemmerne kunne afgøre et Valg, forekommer det mig stridende mod Grundloven, om Folketinget vilde godkende et saadant Valg. Da man kan staa overfor forkerte Valglisten, maa man være lidt strengere paa dette Omraade, end den højtærede Indenrigsminister er.